

کنشگران و بازی برد-برد

یادداشتی از **محمد رضا جلالی پور**
در باره تغییرات مثبتی که دیده و فهمیده نمی شود

هم اشتراک، هم تبلیغ

مقایسه حقوق مخاطبان شبکه نمایش خانگی ایران
با الگوهای جهانی

شرایط خاص مدیر عشقی

یادداشتی از **علی ورامینی**
در باره وام قرض الحسنه هیات رئیسه و مدیران بورس

شاغلان فقیر تنها ماندند

روایت هایی از جامعه شناسان: نرخ خط فقر در تهران دوبرابر حداقل دستمزد است

تحلیل
بین الملل
۶-۷

دوستانی که رقیب شدند

مقاله مشترک
آرمان محمودیان
استاد دانشگاه
فلوریدای جنوبی
و **والنتینا پگولو**
تحلیلگر مسائل اوراسیا
در باره روابط ایران
روسیه و چین
در آسیای میانه

ارزیابی پاسخ ایران به روسیه درباره کریدور زنگزور و تغییر مرزهای قفقاز

نقشه روسی

گزارش
دیپلماسی
۲۰۳

احسان موحدیان کارشناس مسائل قفقاز

حسن بهشتی پور کارشناس ارشد روابط بین الملل

روس ها درباره اینکه می توانند این دالان را کنترل کنند، در اشتباه هستند. نفوذ اسرائیلی ها در منطقه بیشتر شده، غرب و ناتو بیشتر در آذربایجان، ارمنستان و گرجستان حضور دارند و همکاری های نفتی و نظامی دارند. ارمنستان که متحد سنتی روسیه بود هم به سمت غرب گرایش پیدا کرده است. ارمنستان تامین امنیت فرودگاه بین المللی این کشور را از نظامیان روسیه گرفت و آن ها را از مرزبانی های این کشور با ترکیه و ایران کنار گذاشت.

طی سی سال گذشته آذربایجان از طریق ایران به نخجوان دسترسی کامل داشته است. دسترسی اش قطع نیست. ولی اینکه خطی به عرض ۵ و طول چهار کیلومتر در این کشور بکشد، پذیرفته نیست؛ دالانی که مرز ایران و ارمنستان را از بین می برد. دسترسی به گرجستان و دریای سیاه برای ایران اهمیت زیادی دارد. آذربایجان به صورت رندانه سعی می کند با حمایت ترکیه، پذیرش این مسئله را به ارمنستان تحمیل کند. طبیعی است که هیچ عقل سلیمی این مسئله را نمی پذیرد.

گزارش
سیاست
۴-۵

صادقانه اما کم هیجان

بررسی اولین گفت و گوی
تلویزیونی
مسعود پزشکیان
در جایگاه رئیس جمهور
در گفت و گویا
حسین نقاشی
مجتبی شاکری
و **امیر محمود حریرچی**

یادداشت
سر دبیر

پزشکیان خاتمی نیست

در باب اولویت گفتمان
رئیس جمهور بر گفتار او

محمد جواد روح

انتظارها از سیاستمداران بالاست. افکار عمومی تک واژه ها، گفتارها و حتی زبان بدن آنان را زیر ذره بین قرار می دهد. جهان شبکه ای امروز نیز این وضعیت را تشدید کرده است. آنان در هر مساحه، هر مراسم، هر برنامه و هر دیداری باید حواس شان به هزار نکته باریک تر ز مو باشد. نکاتی که شاید یک فرد در زندگی عادی، هیچ گاه به آن توجه نمی کند؛ اما سیاستمدار ناچار آنها را باید مدنظر قرار دهد. سیاستمدار از یک سو، باید چنان سخن گوید و رفتار کند که حامیان و هواداران و همفکران از او ناراحت و دلزده نشوند و به خاطر جمله ای یا حرکتی ناصواب، به دام انفعال نیفتند و زبان به انتقاد نگشایند. از دیگر سو، سیاستمدار باید چنان سخن گوید و رفتار کند که به اصطلاح آتویی به رقیبان و مخالفان و به ویژه رسانه ها ندهد. هر چه جایگاه و موقعیت سیاستمدار ارتقا یابد، این حساسیت و دشواری افزون می شود و طبیعت قدرت و نیز رسانه نیز چنین است. هر چه بام گسترده تر باشند، برقی که بر آن می بارد افزون تر است. جو باین در این زمینه، نمونه قابل توجهی است. او گرچه در حوزه های اقتصاد دستاوردهای مناسبی داشت و نیز گسست و دوگانه سازی را کاهش داد و مورد اقبال طیف های مختلف نخبگان قرار داشت و حتی بخشی از جمهوری خواهان را با خود همراه کرد؛ اما به جهت پاره ای گفتارها و رفتارهای خود در برنامه ها و جلوی دوربین ها، تبدیل به سوزهای برای نیش و کنایه مخالفان و سرشکستگی حامیان شد. رفتارهایی که به ترمب اعتماد بنفس داد تا او را با عبارت «جو حواس پرت» به تمسخر گیرد و در مناظره انتخاباتی، او را به گوشه رینگ برد. همین حواشی رفتاری-گفتاری باین بود که اقتدر تکرار شد و اقتدر رسانه ها بر آن زوم کردند و از پیروی و گیجی او گفتند که سران حزب دموکرات را واداشت او را به کناره گیری از رقابت های انتخاباتی وادارند و کاملاً هریس را جای او گذارند. ❏

سقوط محمود عباس

مقاله ای از خالد الکندی مدیر برنامه فلسطین در مؤسسه خاورمیانه:
چگونه رهبر فلسطینی ها توافق صلح را بر وحدت در سیاست داخلی اولویت داد و به هیچ کدام نرسید؟

کارنامه
سیاستمدار
۸-۹

رویکرد، راهبرد، سیاست یا هر عنوان دیگری که بر ضرورت کوشش برای رسیدن به توافق داخلی و ملی بگذاریم، نسبت به هر هدف سیاسی دیگر تقدم دارد. رهبرانی که این اصل را نادیده گرفته اند، انتظار سرنوشتی جز خفت و خواری نباید داشته باشند؛ چارچوبی که اکنون به عنوان راهبرد و هدف سیاسی آقای پزشکیان شناخته شده است. این راهبرد از چند طریق نادیده گرفته می شود. اتکا به خارج، همچنین دشمنی با خارج، اتکا به منابع انحصاری داخلی اعم از مادی و نظامی، اینها شیوه های بی نیاز شدن رهبران سیاسی از وفای ملی و اتکا به قدرت بی پایان مردم است. مقاله امروز سروروس خارجی روزنامه هم میهن با عنوان «سقوط محمود عباس؛ چگونه رهبر فلسطینی ها توافق صلح را بر وحدت در سیاست داخلی اولویت داد و به هیچ کدام نرسید؟» درباره این خطای راهبردی محمود عباس است. این مقاله نشان می دهد محمود عباس به جای آنکه تمام کوشش خود را معطوف به حفظ وحدت ملی کند، سیاست خود را در بند دوستی ها و دشمنی های آمریکا و اسرائیل و برخی از کشورهای منطقه کرد و چون سیاست های این کشورها تابع ملاحظات بزرگتر منافع ملی خودشان و متغیر بودند، لذا محمود عباس هیچ گاه نتوانست سیاست و موفقیت پایدار برای مردم فلسطین داشته باشد و برخی از موفقیت های او نیز با گذشت زمان بی اعتبار و ناپدید می شد و محبوبیت او نیز به حداقل های ممکن رسیده است. او خود را در معرض نوسانات آونگی سیاست ایالات متحده و اسرائیل قرار داد. در مقابل رهبر اولیه فلسطین یعنی یاسر عرفات سعی می کرد تا حد ممکن در این دام نیفتد. او در عین حال که رهبری سازمان فتح یا بزرگترین گروه فلسطینی را عهده دار بود، ولی از هیچ کوششی برای فراگیر کردن حرکت فلسطین فروگذار نمی کرد. به همین دلیل، سازمان آزادیبخش فلسطین را تأسیس کرد که در برگیرنده همه جناح ها و گرایش های گوناگون بودند و همه آنها را برای رسیدن به هدف خود متحد کرد. محمود عباس در دو دهه گذشته مسیر معکوسی را طی کرده است و اکنون نیز به یک رهبر تنها و بی اعتبار و نامحبوب تبدیل شده است. مقاله با ذکر شواهد گوناگون متذکر می شود که معضل اصلی محمود عباس همیشه

سرمقاله

در فقدان وفاق تجربه فلسطین

این بوده که چگونه نیاز به توافق صلح با اسرائیل را با ضرورت وحدت ملی متعادل کند. او بر خلاف عرفات هیچ گاه نتوانست درک کند که بدون وحدت و آشتی ملی عملاً هیچ امیدی برای موفقیتی پایدار وجود ندارد. عباس با قربانی کردن انسجام سیاسی فلسطین و مشروعیت داخلی خود در قریبگاه روند صلح به رهبری ایالات متحده، لطامتی بی اندازه ای به مبارزات مردم فلسطین و نیز خودش وارد کرده است. او کمترین تمایلی به تقسیم قدرت با حماس در یک دولت خودگردان فلسطینی توسعه یافته و اصلاح شده، نداشت. به دلیل همین سیاست ها محبوبیت او به پایین ترین حد خود رسید و تقریباً دو سوم فلسطینی ها معتقدند و ترجیح می دهند که او استعفا دهد و گمانه زنی عمومی در مورد اینکه چه کسی می تواند جانشین این رهبر سالخورده شود به دغدغه ای ملی تبدیل شده است. او اعلامیه وحدت ملی همه گروه های فلسطینی را غیر سازنده و بی اهمیت خواند و از خود و کنشش تحقیر آمیز علیه بیابانه وحدت ملی نشان داد. محمود عباس در تابستان سه سال پیش فرصت بی نظیری پیدا کرد که انتخابات سراسری فلسطینی ها را برگزار کند و به شور و شوق واقعی مردم نسبت به چشم انداز احیای دموکراسی و تغییر رهبری سیاسی که بسیار برجسته بود، پاسخ مناسبی دهد؛ ولی محمود عباس با دیکتاتوری تمام، سه هفته پیش از انتخابات آن را لغو کرد و اوضاع داخلی فلسطین را وارد بن بست و دالان تاریک کرد و اتفاقات بعدی محصول چنین وضعی هستند. اکنون فرصت مناسبی است که به ایران نگاه کنیم. پیش از انتخابات، آهنگ دلنشین وحدت و وفای ملی به محاق رفته بود و به جای آن، فریاد گوش خراش یکدست سازی شنیده می شد. در این میان، ظرفیت موجود در جامعه ایران از خلال انتخابات اخیر به منصفه ظهور رسید و این امکان را فراهم کرد که صدای وفاق رستار و شنیده و انتخاب شود و کشور را از دالان تاریک یکدست سازی بیرون آورد. متأسفیم که اعلام کنیم هنوز بخش هایی از نیروهای باقیمانده از آن جریان با تمام توان بر طبل مخالفت با این فرآیند می کوبند که امیدواریم با تمهیدات رسانه ای و سیاسی و حقوقی این صداره و ضعف رود و در پایان، به جزئی از سقوفی وفاق تبدیل شوند.